

gør saare lidet fra eller til. Altsaa deri, at det kun er 1,06 pCt., kan man se, siger det ærede Medlem, en Tilkendegivelse af, at der intet Misbrug har fundet Sted. Jeg siger, at deraf kan man lige saa godt se en Tilkendegivelse af, at de Principper, der er bragt til Anvendelse indenfor den Institution, som skulde træffe Afgørelse af, om Misbrug har fundet Sted eller ej, har været af en Beskaffenhed, som maaske var i Kontakt med Aanden indenfor visse Kredse, men som — det har jeg allerede sagt her ved første Behandling — i hvert Fald ingenlunde var i Overensstemmelse med Lovens Bogstav. Og netop den Form for Misbrug, som jeg her taler om, og som det ærede Medlems Kort ikke i allerfjerneste Maade sikrer imod, det er den, der sjældnest klages over. Man faar at vide, at de og de Personer først kan møde paa Arbejde Klokken 10, og det høres rundt omkring i Kredse, som staar dette Arbejde nær, at de vedkommende maaske først gaar hen og lader sig kontrollere, men der foretages i øvrigt ikke noget i den Anledning. Dette er Udtryk for en moralsk Slaphed — naturligvis ogsaa hos dem, der har en Anelse om, at saadanne Misbrug sker, og som ikke søger at komme dem til Livs. I hvert Fald er det da Udtryk for en mindre heldig Sjelstilstand hos de Personer, som lader sig kontrollere som arbejdsløse og hæver Understøttelse og derefter gaar paa Arbejde. Det er derfor, synes det mig, ganske naturligt, at man søger at faa indført Bestemmelser, som kan hindre det, og jeg kan ikke forstaa, hvad man i Virkeligheden kan have derimod. — Nu hørte jeg nok under Behandlingen i Folketinget den socialdemokratiske Ordfører sige, at han ikke kunde gaa med til at indføre det Kontrolsystem, som foresloges i Lovforslaget — og som ogsaa fandtes i Lovforslaget i den Form, hvori dette blev forelagt for dette høje Ting —, thi det, man her gør, sagde den socialdemokratiske Ordfører, er, at man kun kontrollerer de Arbejdere, som er Medlemmer af Arbejdsløshedskasserne, altsaa de organiserede Arbejdere, og dermed som Regel de bedste indenfor Arbejderstanden, medens man ikke kontrollerer de arbejdsløse, som ikke selv har givet noget som helst Bidrag i den Tid, da de havde Arbejde, til at blive opretholdt, naar de vanskelige Tider kom, og det er Hovedindvendingen, som vi gør derimod. Og, sagde den socialdemokratiske Ordfører i Folketinget, vi gør endvidere den Indvending, at gennem dette Kort-

system vil altsaa enhver Arbejdsgiver øjeblikkelig, naar han antager en arbejdsløs Arbejder, kunne blive oplyst om, hvorvidt vedkommende er organiseret eller ikke, og Følgen deraf vilde kunne blive, at en Arbejdsgiver sagde: Nej, organiserede Arbejdere vil jeg i det hele taget ikke have, for jeg kan lettere i givet Tilfælde trumfe min Villie igennem overfor ikke organiserede, og derfor giver jeg straks enhver, der møder med saadanne Arbejdsløsheds-kort, Rejsepas. Dette kan vi ikke have, sagde man fra Socialdemokratiets Side, og derfor vil vi ikke være med til disse Kort. Jeg kan jo ogsaa i Betænkningen — som antagelig, hvad disse Kort angaar, hidrører fra en Tid, der ligger forud for det Tidspunkt under Udvalgsarbejdet, da det Ændringsforslag stilledes, som nu er fastholdt af Flertallet her — se, at der her tales om de samme Ulemper ved Kortene, som der blev anket over i Folketinget, hvor Talen var om et helt andet Kortsystem. Jeg tilgiver det ærede Medlem, der har haft meget at gøre i Udvalget, at han ikke har kunnet følge med Tiden og Forslagene, efterhaanden som de er fremkommet, men, som sagt, dette ser mærkeligt ud, og jeg kan ikke andet end have et Smil tilovers for, at man her overfor det System, som Flertallet har stillet Forslag om til Indførelse af Kontrol, fremfører Indvendinger, som tidligere har kunnet fremføres overfor det Kontrolsystem, man den Gang foreslog, men aldeles ikke har Gyldighed overfor det, der her foreligger Forslag om. Det er et Forhold, som det ærede Medlem ganske sikkert vil erkende ved at gennemlæse Mindretallets Bemærkninger paa tredje Side i Betænkningen. Ved det Kontrolsystem, der her foreslaas indført, kommer man bort fra begge de Ulemper, som unægtelig Kontrolsystemet i den Form, hvori det høje Folketing havde vedtaget det, kunde siges at have. Nu bliver alle, enten de er organiserede eller ikke organiserede, enten de er Medlemmer af en Arbejdsløshedskasse eller ikke, saa saare de har begæret Arbejdsløshedsunderstøttelse, udstyret med hver sit Kort, ganke ens for begge Klasser af arbejdsløse. Ingen vil da paa Kortet kunne se, om det er en organiseret eller ikke organiseret Arbejder, han har for sig, og Indvendingen mod Systemet, gaaende ud paa, at her vil man altsaa kontrollere de bedste og paalideligste, men ikke den formentlig mindre gode og mindre paalidelige, er faldet bort. Og naar man hør sagt: det gaar aldeles ikke an, at vedkommende Arbejdsgiver